

ת"פ 485/09/13 - מדינת ישראל נגד רוני בנימין

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 485-09-13 מדינת ישראל נ' בנימין
ת"פ 502-09-13
09 מרץ 2016

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
רוני בנימין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירן קון - יגר

הנאשם וב"כ עו"ד בן יהודה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו שלושה אישומים בעבירות שעניינן מכירה והפצה של תרופות ותכשירים רפואיים המיועדים לטיפול באין אונות, אשר היו מזויפים, ללא רשות בעלי הסימנים המסחריים, ובאופן העלול לסכן חיי אדם.

לפי החלק הכללי של כתב האישום הכדורים, לרבות אריזותיהם, סומנו בסימני מסחר שלא על ידי בעלי סימני המסחר הרשומים וללא רשותם ובאופן העלול להטעות אדם אחר.

ויאגרה וסיאליס מיועדות לטיפול באין אונות, ומכירתן מותנת בבדיקה ובקבלת מרשם רפואי. טייגר קינג הינו תכשיר בעל חומר תרופתי פעיל, שאינו רשום במדינת ישראל, משווק ללא רישיון משרד הבריאות ואינו נמצא תחת כל פיקוח, אישור או בדיקה.

בתקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, במהלך שנת 2013, עסק הנאשם באחסנה, מכירה והפצה של הכדורים המפרים/מזויפים הנחזים להיות תרופות מקוריות, בכמות שאינה ידועה במדויק למאשימה. הנאשם הקים רשת הפצה למכירת הכדורים המפרים דרך הקמת אתר באינטרנט, כשתוכן הפרסום באתר האינטרנט נועד לקדם ולהרחיב את מכירת התרופות המזויפות, והפרסום כלל את פירוט הכדורים השונים, מחיריהם וביטויים המייחסים לכדורים מקוריות. במהלך עיסוקו, הנאשם הציג, הן באמצעות אתר אינטרנט והן בדרך של קיום שיחות מכירה טלפוניות, מצגים כוזבים, לפיהם מדובר בכדורים מקוריים. בעקבות מצגים כוזבים אלו, לקוחות האתר רכשו את הכדורים.

כדורים המכילים חומר פעיל וכדורים מזויפים, עלולים לסכן חיי אדם. הנאשם סיפק ללקוחות את הכדורים שהוזמנו דרך האתר, בלי לפגוש תחילה את הלקוחות, ומבלי שקיבל מידע רפואי ביחס למצבם הבריאותי עובר להספקת הכדורים. הנאשם לא היה רוקח ו/או בעל רשות לשיווק תרופות.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, כחודש ימים עובר ליום 27.8.13, הנאשם מכר ללקוח 4 כדורים הנחזים להיות כדורי ויאגרה דרך אתר האינטרנט.

בהתאם לעובדות האישום השני, בתקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, עובר ליום 22.8.13, הנאשם מכר ללקוח נוסף כדורים מפרים הנחזים להיות תרופות מקוריות. הלקוח התקשר למספר הטלפון שהופיע באתר האינטרנט וביצע מספר הזמנות של הכדורים המפרים שסופקו לו על ידי הנאשם או מי מטעמו. ביום 22.8.13 מכר הנאשם ללקוח 4 כדורי ויאגרה.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, בתקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, עובר ליום 26.8.13, הנאשם עסק במכירה והפצה של כדורים מפרים הנחזים להיות תרופות מקוריות דרך אתר האינטרנט.

ביום 26.8.13 נערך חיפוש בכתובת מגוריו של הנאשם ונתפסו אצלו 37 כדורים מפרים/מזויפים הנחזים להיות כדורי סיאליס, 30 כדורים מפרים/מזויפים הנחזים להיות כדורי ויאגרה ו-6 כדורים מפרים הנחזים להיות כדורי טייגר.

בגין מעשים אלו, הנאשם הורשע, בכל אחד משלושת האישומים, בעבירות כדלקמן:

מעשה פזיזות ורשלנות - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

עיסוק במכירה ובהפצה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן, על טובין מן הסוג לגביו נרשם סימן המסחר, או מוכר, או מפיץ טובין כאמור, בהיקף מסחרי - לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (להלן: "**פקודת סימני מסחר**").

החזקה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן, על טובין מן הסוג לגביו נרשם סימן המסחר, או מוכר, או מפיץ טובין כאמור, בהיקף מסחרי - לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני מסחר.

שיווק תכשיר, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר - לפי סעיף 47ב' לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 (להלן: "**פקודת הרוקחים**").

שיווק תכשיר, שאינו תכשיר רשום ולא בהתאם לרישום ולפקודת הרוקחים - לפי סעיף 60 + 47א' לפקודת הרוקחים.
באישום השני, הנאשם הורשע בנוסף גם בעבירה של קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

ההסדר הדיוני בין הצדדים

2. בהתאם להסדר בין הצדדים, כתב האישום תוקן, נמחקו שלושה אישומים, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בכתב האישום המתוקן המפורט לעיל. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, כשהמאשימה הצהירה כי עמדתה לעונש היא השתת מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם, וכן מאסר על תנאי, קנס גבוה וחילוט רכב בו עשה הנאשם שימוש לצורך עיסוקו, ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

3. במהלך הדיונים התקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן, שעיקרם יובא להלן -

לפי התסקיר הראשון, מיום 1.9.15, הנאשם בן 54, גרוש פעם שניה, אב ל-6 ילדים, בגילאי 8-30, מתגורר עם בת זוג ללא נישואין, עם שני ילדיה ושני ילדיהם המשותפים. הנאשם מסר כי הוא נתון בחובות בגובה שלושה מיליון שקלים, נמצא בהליכי פשיטת רגל, ואינו משלם מזונות עבור ילדיו עקב מצבו הכלכלי.

הנאשם מסר כי בגלל תאונה בילדותו סדק את עמוד השדרה, מאז סובל מבעיות רפואיות בגבו, ובעקבות זאת מתקשה במציאת עבודה. בשל קשיים לימודיים ובעיות משמעת, הנאשם עבר לפנימייה, ולאחר 11 שנות לימוד הפסיק את לימודיו וחזר הביתה.

הנאשם שירת שירות צבאי מלא כנהג, ערק מהצבא במשך 3 חודשים וריצה מאסר צבאי במשך חודש.

במהלך השנים הנאשם עבד בעבודות מזדמנות, עבד כנהג אוטובוס וכנהג מונית, בשנים 2002 עד 2010 היה מובטל והתקיים מהבטחת הכנסה, ובשנים 2010-2013 עבד כשכיר בתחום השיפוצים, עד למעצרו בגין העבירות בתיק זה.

לאחר שחרורו ממעצרו, עבד כנהג בחברת "דחס" לפינוי אשפה, אך היות שרישיון הנהיגה שלו נלקח עקב חובותיו, ביום 24.9.14 עזב את העבודה, וחזר לעבוד שם ביום 7.6.15 כפועל מלווה לשביעות רצון מעסיקו.

התסקיר מתאר את הרקע המשפחתי המורכב של הנאשם ואת ההיסטוריה העבריינית שלו. לגבי העבירות בתיק זה, הנאשם טען כי התפתה לעסוק בעבודה זו מתוך מניע כספי, והביע חרטה על ביצועו.

הנאשם מסר כי אין לו כל בעיה בתחום הסמים, וכי במהלך השנה האחרונה הוא שותה כוסית עד שתי כוסיות ערק בתדירות של פעם ביום, ומעוניין להשתלב בהליך טיפולי בתחום זה. צוין בתסקיר כי בהליך משפטי קודם, הנאשם שלל נזקקות טיפולית, ושירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

בהערכת גורמי הסיכון לעבריינות ציין שירות המבחן את חומרת העבירות, את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, את ביצוע העבירות בעת שמאסרים על תנאי תלויים ועומדים נגדו, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, מאפייני אישיותו, שימוש באלכוהול כדפוס התמודדות עם קשייו, מצבו הכלכלי, ושלילתו את הצורך בטיפול בעת שהופנה בפעם הקודמת לשירות המבחן.

בהערכת גורמי הסיכון לשיקום ציין שירות המבחן את האחריות שהנאשם לוקח והחרטה שמבטא, השתלבותו החיובית בתעסוקה, ובכך שהגיע לפגישה ראשונה במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול ונתן הסכמה לשתף פעולה בטיפול.

שירות המבחן העריך כי על פי גורמי סיכון וסיכוי אלו, קיימת רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות דומות בעתיד ובדרגת חומרה בינונית.

עוד התרשם שירות המבחן כי מעצרו של הנאשם וההליך המשפטי, היוו גורם משמעותי ומרתיע עבורו. הנאשם מסר כי הוא מתמודד עם חובות רבים, ועונש מאסר יגרום לנסיגה במצבו, והוא חושש לגורל אשתו וילדיו נוכח חובותיו וההלוואות שלו מהשווק האפור.

שירות המבחן העריך כי הרקע המשפחתי ובעיותיו הרפואיות פגעו בדימויו העצמי של הנאשם, הוא בעל מערכת ערכית לא מגובשת, מתקשה בקבלת סמכות ובהתמודדות עם גבולות ברורים, מתקשה להתמודד ולתפקד בתחומי חייו השונים ומגלה חוסר יציבות והסתגלות בתחום המשפחתי והתעסוקתי. שירות המבחן ביקש דחייה לצורך השלמת האבחון במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול ולצורך בחינת שיתוף הפעולה של הנאשם בהתאם לתוצאות והמלצות האבחון.

בתסקיר המשלים מיום 25.1.16, שירות המבחן פירט את דו"ח סיכום האבחון של המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, לפיו הנאשם החל באבחון ביום 17.8.15, נטה להתמיד בהגעתו למפגשים, גילה פתיחות, וביטא רצון לשקם את חייו. לפי תוצאות האבחון, הנאשם סובל משימוש לרעה באלכוהול, ונוטה להגביר את כמויות השתייה במצבי לחץ ומשברים רגשיים. בשנתיים האחרונות חלה עלייה בתדירות השתייה על רקע חובות כלכליים והסתבכות פלילית.

עוד צוין כי לפני כחודשיים הנאשם השתלב בעבודה כנהג אוטובוס, הסדיר את תשלומי החובות להוצאה לפועל ונמצא בהפסקת שתייה מזה ארבעה חודשים. המלצת המרכז היא כי הנאשם יישאר בטיפול פרטני וקבוצתי בתדירות של אחת לשבוע, לשם העמקת המודעות בנוגע לשתייה רגשית ומתן כלים להתמודדות עם מצבי לחץ, והנאשם נתן הסכמתו לכך.

להערכת שירות המבחן, תהליך הגמילה מאלכוהול, יסייע לנאשם להתמודד באופן אדפטיבי יותר תוך הפסקת מעורבות עבריינית בתחום המרמה.

לאור האמור, שירות המבחן המליץ לתת עדיפות לאלטרנטיבה השיקומית, להאריך את שני המאסרים על תנאי, ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו הוא ימשיך את הטיפול במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול. כמו כן, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם 300 שעות של"צ.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי נסיבות תיק זה מיוחדות וחריגות - הכדורים, אריזותיהם וסימני המסחר שלהם זויפו,

והחומרה בזיוף זה נובעת מכך שהוא היה עלול להטעות את ציבור הלקוחות, שסבר שהוא רוכש מוצרים מקורים ותקינים. הנאשם הקים רשת הפצה באינטרנט, ופרסם ביטויים שונים המייחסים לכדורים המזויפים מקוריות, תוך שהציג מצגים כוזבים לפיהם מדובר בכדורים מקוריים.

הנאשם סיפק את התרופות, אשר מכילות חומרים פעילים, העלולים לסכן חיי אדם, וכל זאת מבלי שקיבל מידע רפואי ביחס למצב בריאותם של לקוחותיו. הנאשם ביצע את המיוחס לו לאורך תקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, עד למועד בו נתפסו בחיפוש משטרתי בביתו עשרות כדורים כמפורט בכתב האישום.

ביחס לערך החברתי המוגן שנפגע מהעבירות בהן הורשע הנאשם, ב"כ המאשימה טען כי ישנה חומרה יתרה בשני היבטים עיקריים - האחד, הסיכון לחיי צרכני הכדורים המזויפים כאשר יש בהם חומרים פעילים אשר עלולים לסכן חיי אדם, ואשר הם ניתנים שלא על-ידי רופא/רוקח, ללא בדיקה רפואית ובמרשמים רפואיים כנדרש על-פי הוראות היצרן של התרופות המקוריות. השני, ערך הפגיעה בזכויות היוצרים הכוללת פגיעה כלכלית בחברות בעלות הזכויות וכן בתדמית המדינה ובכלכלתה. עבירות נגד הקניין הרוחני הוגדרו כמכת מדינה, הן קלות לביצוע וגורמות רווח גדול למבצעייהן מחד גיסא, ומאידיך גיסא, גורמות נזק כספי ישיר לבעלי הזכויות, ולכן, יש להקפיד כי תהיה הרתעה בעבירות אלה.

ב"כ המאשימה טען כי מדיניות הענישה מצביעה על מגמת החמרה בעונשם של נאשמים שמבצעים עבירות של פגיעה בזכויות יוצרים ובקניין הרוחני, תוך השתת עונשים מכבידים הן בפן הכספי והן באורך תקופות המאסר, בשל חומרת המעשים ולשם העברת מסר חד וברור למי באשר עבור בצע כסף גורם נזק כלכלי ואף בריאותי לציבור.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הורשע חמש פעמים בעבר בעבירות דומות, נגזר עליו עונש של מאסר, וכן מאסרים על תנאי שהינם חבי הפעלה בתיק זה, וכל זאת לא הרתיע אותו מלבצע עבירות המסכנות חיי אדם. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם נתון בחובות גבוהים ונמצא בהליכי פשיטת רגל, נתון שבעקבותיו פעל מתוך מניע כלכלי והתפתה שוב לעסוק בעבירות בהן הורשע בעברו.

ב"כ המאשימה טען כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן, שאינה הולמת את חומרת העבירות ואת העבר הפלילי של הנאשם.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה הראוי נע בין 20 חודשי מאסר עד 36 חודשי מאסר, וכן יש להפעיל בחופף ובמצטבר את שני המאסרים על תנאי, כך שסך הכל יוטלו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, ופסילה של רישיון הנהיגה מכוח פקודת התעבורה.

5. ב"כ הנאשם טען כי טיעוני ב"כ המאשימה הם מרחיקי לכת, ונטענו בהתעלמות מוחלטת מתסקירי שירות המבחן ומנושא השיקום, המצדיק לטעמו חריגה ממתחמי הענישה.

ב"כ הנאשם טען כי יש לדחות את הטענה שמעשיו של הנאשם פוגעים בכלכלת המדינה, שכן הנאשם הפיץ כמות קטנה של כדורים ולא מעבר לכך. כמו כן, לא הוגשה כל חוות דעת לפיה נגרם איזה שהוא נזק למי מהלקוחות.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות עליהן עומד הנאשם לדין הן משנת 2013. בשלושת השנים האחרונות הנאשם ערך שינוי באורחות חייו ובהפנמת החומרה שבמעשיו, והוא נמצא כיום במקום שונה. הנאשם עובד בעבודה מסודרת כנהג

אוטובוס, עבר תהליך של גמילה מאלכוהול, שיתף פעולה עם שירות המבחן, הליך השיקום נותן לו כלים ויכול לסייע לו במידה משמעותית לצאת מהסתבכויותיו השונות, במיוחד עקב המצב הכלכלי בו הוא נתון. הנאשם אב ל-6 ילדים וסב לשני נכדים, וכל ענישה שלא תעדיף את ההליך השיקומי, תדרדר את הנאשם ותפגע בו ובמשפחתו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, כתב האישום תוקן באופן משמעותי, נחסך זמן שיפוטי משמעותי, ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. ב"כ הנאשם ביקש לתת לנאשם הזדמנות נוספת, בהתאם להמלצת שירות המבחן, וטען כי בדרך זו צו המבחן והמאסרים על תנאי ירחפו מעל ראשו של הנאשם, כך שאם יכשל בקטנה או בחמורה, בית-המשפט יוכל לשוב ולגזור את דינו בשנית.

לאור האמור, ב"כ הנאשם עתר לכך שבית המשפט יחרוג ממתחם הענישה ויאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם טען כי מאז גירושיו לפני 30 שנה הוא עובר תלאות וסבל מבחינה כלכלית. בשלוש השנים האחרונות הוא עובד כנהג אוטובוס וכנהג משאית, מתחיל להרגיש שהוא משתקם ואין לו צורך לעבור על החוק. הנאשם ביקש כי בית-המשפט יתחשב במצבו, בכך שהוא נמצא בפשיטת רגל, עובד ומשלם את חובותיו.

דין והכרעה

6. הנאשם הקים רשת הפצה באמצעות האינטרנט למכירת כדורים מזויפים מסוגים שונים לטיפול באין אונות, אותם הציג כמקוריים, תוך הפרת הזכויות של בעלי הסימנים הרשומים, ומכר אותם ללא מרשם רפואי, ללא כל פיקוח על הליך ייצורן, ללא קבלת אישור רפואי או מרשם מלקוחותיו, ותוך העמדת לקוחותיו בסיכון בריאותי. הנאשם קיבל את ההזמנות מלקוחותיו ואף דאג להספקת הכדורים בעצמו ללקוחות.

מדובר במסכת אירועים שהצמיחה שלושה אישומים, ממועדים שונים, בהם מגולמים אירועים נפרדים, אולם, האירועים דומים וקשורים לאותה מסכת עבריינית. לפיכך, יש לקבוע מתחם עונש כולל לשלושת האישומים, בהתאם למתווה שעלה מהטיעונים שנטענו על ידי ב"כ הצדדים.

תיקון 113 לחוק העונשין, שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", קבע את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה. בהתאם לעקרון זה, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים: השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומידת אשמו של הנאשם. השלב השני, בדיקה האם ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא בשל שיקולי שיקום, או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור. השלב השלישי, קביעת העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעתו ובהתחשב בצורך בהרתעת הרבים,

בנסיבותיו האישיות של הנאשם שאין קשורות בביצוע העבירה, כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות.

מתחם העונש ההולם צריך ליתן ביטוי לערכים המוגנים הרלוונטיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, ולמידת הפגיעה המשמעותית בערכים אלו.

הערכים המוגנים הינם הגנה על זכויותיהם של בעלי סימני המסחר הרשום, תדמיתם והמוניטין שלהם בעיני הציבור, הגנה על הציבור הסבור שהוא קונה מוצרים מקוריים, וכן הגנה על בריאות ציבור הצרכנים, ועל המוניטין והאינטרסים הכלכליים של מדינת ישראל.

חומרת העבירות שביצע הנאשם בולטת, וברור כי קיים פוטנציאל בלתי מבוטל לפגיעה בציבור, אף אם לא הוכחה פגיעה בפועל בקהל הלקוחות.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הינה ברף בינוני, וזאת נוכח העובדה שהנאשם פעל בשיטתיות כדי להפיץ את הכדורים המפריים, בלי לתת את הדעת לנזקים הבריאותיים העלולים להיגרם ללקוחות עקב כך שמדובר בתרופות מרשם, שיש צורך בבדיקת רופא טרם נטילתן, ובגרסתן המפירה אף אין כל פיקוח על תכולתן. הנאשם מכר את הכדורים לכל דורש, מבלי שידע מה מצבו הרפואי, ותוך אדישות לנזק שעלול להיגרם כתוצאה מנטילת הכדורים.

במסגרת נסיבות ביצוע העבירות יש לקחת בחשבון את התכנון שעמד בבסיס העבירות, הפרתם של סימני מסחר שונים, כמות הכדורים שנמכרה והכמות שנתפסה אצל הנאשם, שאין כמויות גדולות, והסכומים שהגיעו לידי הנאשם כתוצאה מביצוע העבירות, שאינם סכומים גבוהים. הנאשם היה המבצע העיקרי והיחיד, ולא עולה מעובדות כתב האישום מעורבות של אדם נוסף.

אתיחס לפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה, כדלקמן:

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 18759-08-13 **מדינת ישראל נ' ניצן לוי** (13.7.14) - הנאשם הודה בשמונה אישומים שעיקרם קשור להפצת תרופות מזויפות לאין אונות מסוג ויאגרה וסיאליס, ותכשירים מזויפים מסוג טייגר קינג ושרקנס, באמצעות האינטרנט, וזאת במהלך תשעה חודשים.

בית המשפט סבר כי הפצת כדורים אלו בקרב האוכלוסייה דומה למעשיו של אדם העומד בכיכר העיר ויורה בכלי נשק ללא הבחנה, וכי אין הבדל בין מי שמוכר תרופות מזויפות לבין סוחר סמים. לנאשם היה עבר פלילי, ושירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית מאחר שהיה סבור כי קיים סיכון משמעותי שהנאשם יחזור לבצע עבירות בעתיד.

בית המשפט גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, פסילת רישיון בפועל וקנס.

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 58421-06-14 **מדינת ישראל נ' איגלינסקי** (8.7.15) - הנאשם הורשע בשישה אישומים שעניינם אחסנה ומכירה של כדורי ויאגרה וסיאלים מזויפים. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם היה חיובי, הנאשם היה חסר הרשעות קודמות, והומלץ לסיים את משפטו בעבודות שירות. התביעה עתרה להטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר, כפי שהגבילה עצמה בהסדר בין הצדדים, והסנגורית עתרה להטיל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות. בית-המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את המקרה נע בין שנה לשנתיים, וגזר 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס.

ת"פ (שלום-ק"ג) 27644-10-13 **מדינת ישראל נ' דוד ואח'** (24.3.14) - הנאשם הורשע בשישה אישומים של הפצת כדורי סיאלים וויאגרה מזויפים, בין היתר גם לסוכני משטרה, תוך שימוש ברשת הפצה. לחובת הנאשם היו שתי הרשעות קודמות, אחת בעבירות אלימות וגניבה, והשנייה בגין החזקת טובין מפרים בגינה נדון למאסר על תנאי וקנס. על פי ההסדר בין הצדדים התביעה עתרה ל-15 חודשי מאסר בעוד הסנגור עתר ל-12 חודשי מאסר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הראוי הינו מאסר ל-30 חודשים, וכי הרף הגבוה בהסדר מקל מאד עם הנאשם. עם זאת, בית המשפט החליט להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ביום בו נטענו הטיעונים לעונש בתיק דנן, ניתנה החלטה על ידי בית המשפט העליון בעבירות דומות (אם כי כמויות הכדורים והפעילות היו בהיקפים גדולים ומשמעותיים יותר), ולכן, מצאתי לנכון להתייחס לקביעות של בית המשפט ב-רע"פ 9102/15 **רועי פאר נ' מדינת ישראל** (26.1.16) -

הנאשם הורשע בעבירות שעניינן מכירה ושיווק בכמות מסחרית של כדורים שנחזו להיות תרופות לטיפול באין אונות, ללא מרשם רופא, לא באריזה המקורית, תוך הפרת סימן המסחר הרשום עליהן ומבלי שפגש בלקוחות או קיבל מידע רפואי אודות עברם. הנאשם שיווק את התרופות המפירות באתרי אינטרנט שונים והפעיל שליחים שביצעו את המשלוח ללקוחות. שירות המבחן המליץ על השתתף מאסר בדרך של עבודות שירות ושילוב הנאשם בתוכנית טיפולית.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, והשית על הנאשם ששה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן.

הן הנאשם והן המאשימה הגישו ערעורים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וקיבל את ערעור המאשימה. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהושת על הנאשם אינו הולם את נסיבות העבירות שבוצעו ומהווה חריגה קיצונית מרמת הענישה הנוהגת. בית המשפט המחוזי מצא כי יש להעניק משקל פחות לאינטרס האישי של הנאשם ולהגביר את המשקל הניתן לאינטרס הציבורי. לאור הכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם, הועמד עונשו של הנאשם על 10 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם, ובהחלטתו ציין כי העונש שהוטל על הנאשם הוא סביר וכן כי העבירות שבהן הורשע הנאשם הן חמורות, היה בהן פוטנציאל לפגיעה בבריאותו של הציבור למען בצע כסף, וככל שהעבירות חמורות יותר כך גובר הנטל להראות סיכויי שיקום מובהקים יותר.

בהתחשב בפסיקה זו, הרי שמתחם הענישה לו טען ב"כ המאשימה, וכנגזרת מכך גם העונש שעתר להשית על הנאשם, גבוה ממתחמי העונש שנקבעו על ידי בתי המשפט באותם מקרים, גם לאור העובדה שעובדותיהם חמורות יותר בהיקף

המכירות וכמות הכדורים.

אני סבורה כי הסיבה לעתירה זו נעוצה בעברו הפלילי של הנאשם, אולם, כידוע, בעברו הפלילי יש להתחשב בקביעת עונשו בתוך מתחם הענישה ולא בקביעת המתחם עצמו.

לאור מכלול הנסיבות ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות והרף העליון הוא 18 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס כספי משמעותי.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יצוין כי הנאשם בן 54, אב ל-6 ילדים, מצוי במצב כלכלי קשה, ולכן יש לקחת בחשבון את מצבו המשפחתי והכלכלי ואת השפעת עונש המאסר עליו ועל בני משפחתו. כמו כן, יש לקחת בחשבון את הנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות, לרבות העובדה שביצע את העבירות ממניע של בצע כסף.

יש לקחת בחשבון עוד את הודאתו של הנאשם והבעת החרטה, את שיתוף הפעולה כך גם את העובדה שמאז האירועים נשוא כתב האישום חלפו שנתיים וחצי, עם זאת, חלק משמעותי מדחיות הדיונים היו בשל אי התייצבות של הנאשם, כפירתו בכתב האישום ובקשתו למצות את המו"מ עם המאשימה.

נסיבה משמעותית לחומרא בעניינו של הנאשם היא עברו הפלילי של הנאשם, ומצאתי לנכון להרחיב בעניין זה.

הנאשם עמד לדין בעבר חמש פעמים, כאשר במהלך עשר השנים האחרונות, בארבעת הרשעותיו האחרונות, הוא הורשע בעבירות זהות או דומות לעבירות נשוא תיק זה, כדלקמן:

בפעם הראשונה - בשנת 2001 בעבירות של היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול פלילית וניסיון גניבה, והוטל עליו מאסר על תנאי וקנס.

בפעם השנייה - בשנת 2006 בשתי עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה, ובשתי עבירות של מוכר משכיר, מפיץ טובין לשם מסחר, וכן בעבירה של שיווק תכשיר שאינו רשום. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

בפעם השלישית - בשנת 2008 בעבירה של מכירת תרופה שלא על ידי רוקח מוסמך וכן בשיווק תרופה שלא באמצעות בית מרקחת, והוטל עליו מאסר על תנאי.

בפעם הרביעית - בתאריך 19.4.10, במסגרת ת"פ 1186/08 בבית משפט השלום באשדוד, בעבירות של טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל, מוכר משכיר, מפיץ טובין בהיקף מסחרי ועבירה על פקודת הרוקחים. באותו מקרה הנאשם החזיק בגלולות ויאגרה תוך הפרת זכויות יוצרים ומכר אותן ללקוחות תוך ידיעה כי הן מסכנות את בריאותם.

בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור על

סעיף 60 (א)(3) ו-60(א)(4) לפקודת סימני המסחר, סעיף 47 ב' לפקודת הרוקחים וסעיף 338 לחוק העונשין, קנס והתחייבות להימנע מהעבירה.

בית המשפט ציין בגזר הדין כי הנאשם אמר שלמד את הלקח והפסיק לסחור בתרופות מזויפות.

הנאשם הגיש ערעור על גזר הדין, מיקד טענותיו בעניין עונש המאסר שנגזר עליו וטען כי העונש הראוי הוא מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לנוכח חלופי הזמן, נסיבות אישיות ומאחר שהנאשם חזר למוטב - עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 1167-06-10 **בנימין נ' מדינת ישראל** (1.9.10).

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וציין בפסק הדין את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, את ההתחשבות בעבר במצבו האישי של הנאשם, שעל כן הוטלו עונשים מותנים ומאסר בדרך של עבודות שירות, ולא ראה להוסיף ולהקל עם הנאשם בשל חלופי הזמן:

"אכן המדובר בעבירות שנעברו בשנת 2005 ובגזר דין משנת 2010, אולם איננו מוצאים כי יש בנתונים אלה כדי לשנות ממסקנתנו. מכירת תרופות מזויפות, ובכמויות משמעותיות ומסחריות ובעיקר כשהדבר מתבצע כדרך וכשיטה של "פרנסה" - מהווה תופעה חמורה המסכנת את שלום הציבור. בפני בית המשפט קמא הובאה חוות דעת פרמקולוגית המלמדת על הסכנה הבריאותית הנובעת מצריכת תרופות מזויפות מסוג אלו בהן עסק המערער. לאור כל אלו מוצאים אנו כי בית המשפט קמא איזן כראוי את שיקולי הענישה השונים ואנו מחליטים לדחות את הערעור".

הנאשם הגיש בקשת רשות ערעור ובקשתו נדחתה - רע"פ 6987/10 **בנימין נ' מדינת ישראל** (4.10.10).

מנימוקי ההחלטה עלה כי נוכח חלופי הזמן והשיהוי המשמעותי, לו היה מדובר בנאשם העומד לדין לראשונה, יתכן שהיה טעם בטענתו להקלה בעונש, אולם, כאשר מדובר בנאשם רצדיביסט, אין מקום להקל בעונשו -

"לגופם של דברים, אולי היה טעם בטענת חלופי הזמן אילו היה המדובר בעבירה ראשונה, שלאחריה לא נעברו עוד עבירות - אך בכזאת ממילא ספק אם היה מוטל עונש מאסר מאחורי סורג ובריה. אך כאן עסקינן במקרה של רצידיביזם חוזר ונשנה לאורך תקופה באותן עבירות. יפה, בכל הכבוד, ציין בית משפט השלום כי האפיון הנאות למעשים כאלה אינו בתחום סימני המסחר בלבד, בלא להקל בו ראש כל עיקר, אלא בתחום הרפואי והעונשי. על פני הדברים, אכן, אינטואיטיבית אולי אין אדם משהו תיק זה, של תרופות לשיפור האון, לסחר בסמים כפי שעשה בית משפט השלום; אך דעת לנבון נקל, שאילו חלילה אירע בשל תרופה מזויפת מקרה של נזק חמור או מוות, היו נעות אמות הסיפים לא פחות. תפקיד בית המשפט בכגון דא הוא גם להרתיע, ובית משפט השלום, ואחריו בית המשפט המחוזי ציינו כי לא הועילו העונשים המקילים במקרים

הקודמים - המאסר המותנה ועבודות השירות. בית משפט השלום לא מיצה איפוא - כדבריו - את הדין, וזאת בדיוק בשל חלוף הזמן אכן מיתן את הענישה. עם כל אי הנחת מחלוף הזמן, אין מקום להתערבות שיפוטית נוספת, בגלגול שלישי."

בפעם החמישית - בתאריך 24.11.10, במסגרת ת"פ 1207/09 בבית משפט השלום באשדוד, בעבירות של מסמן סימן מסחרי לשם מסחר ללא רשות. באותו מקרה הנאשם החזיק ברכבו העתקות מפרות של כדורי ויאגרה וסיאליס וכמות נוספת נתפסה בביתו. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לעונש, מאחר שהיה מדובר בעבירות משנת 2006, והנאשם לא צירף את התיק מאחר שלא היה מצוי ברשימת המב"דים, ואם היה מצרפו, סביר כי העונש לא היה משתנה באופן משמעותי.

בית המשפט כיבד הסדר טיעון והטיל על הנאשם חודשיים מאסר בפועל שירוצו בחופף למאסר אותו ריצה באותה עת, ומאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה נוספת בה הורשע.

מהאמור לעיל עולה כי טענותיו של הנאשם לגבי מצבו האישי כבר נשמעו בבית-המשפט בהליכים קודמים. הנאשם הינו רצידיביסט, לא הועילו העונשים במקרים הקודמים, ואף המאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו וההתחייבויות הכספיות לא הרתיעוהו מלחזור ולבצע את אותן העבירות.

לנוכח נסיבות אלו לא מצאתי כי נכון והולם בעניינו של נאשם זה לקבל את המלצת שירות המבחן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, וכדברי בית המשפט העליון שצוטטו לעיל - **"תפקיד בית המשפט בכגון דא הוא גם להרתיע"**.

בשולי דברים אלו אוסיף כי לא מצאתי בעובדה שהנאשם החל בטיפול הגמילה מאלכוהול ושיתף הפעולה עם שירות המבחן, הליך שיקום מרשים ומובהק המצדיק חריגה כה משמעותית ממתחם העונש ההולם, מה גם שלנושא האלכוהול אין קשר ישיר לביצוע העבירות בתיק זה. הנאשם יוכל לבקש להשתלב במהלך מאסרו בהליך גמילה מאלכוהול.

גם בעובדה שהנאשם עובד אין די כדי לקבוע שהנאשם השתקם או כי קיים פוטנציאל ממשי לשיקום. שיקולים אלו שגם אם הם מצדיקים התחשבות ומיקום הנאשם שלא ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם, אין הם מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

הנה כי כן, בעת ביצוע העבירות בתיק שבפני, היו תלויים ועומדים נגד הנאשם שני מאסרים על תנאי משתי הרשעותיו האחרונות - האחד, בן 12 חודשים מ-ת"פ 1186/08, והשני בן 4 חודשים מ-ת"פ 1207/09, ואין מקום להארכת שני המאסרים על תנאי, מאחר שהינם חבי הפעלה.

יחד עם זאת, אקח בחשבון את העובדה שגזר הדין ב-ת"פ 1207/09 בו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים, ניתן בתיק שלא צורף מחמת טעות, ומאחר שכך גם עתר ב"כ המאשימה, ואורה כי המאסרים על תנאי ירוצו בחופף זה לזה.

לאור טענת הנאשם כי הרכב שחילוטו מתבקש הינו של חמותו, ולא נשמעה עמדתה, ולאור טענתו כי הרכב נמכר, לא אורה על חילוט.

כמו כן, לא אורה על פסילת רישיון הנהיגה לאור תקופת המאסר שיש להשית על הנאשם, לאור העובדה שסביר שיזדקק לרישיון נהיגה לצורכי עבודתו לאחר סיום ריצוי המאסר, ולאור העובדה שלא כך נפסק בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה.

למרות הקנסות וההתחייבויות הכספיות שהוטלו עליו בגזרי הדין הקודמים, הנאשם ביצע את העבירות גם בתיק זה לצורכי פרנסתו, לכן יש להטיל עליו קנס. אציין כי בפסיקה שפורטה לעיל הקנסות שהוטלו היו בסכומים גבוהים. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט בהטילו קנס, לקחת בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם, לפיכך, אקבע את גובה הקנס ומספר תשלומיו תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם, הליך פשיטת הרגל בו הוא מצוי ותקופת המאסר שתושט עליו.

סוף דבר

7. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 12 חודשים שהושת על הנאשם ב-ת"פ 1186/08 של בית משפט השלום באשדוד ואת המאסר על תנאי בן 4 חודשים שהושת על הנאשם ב-ת"פ 1207/09 של בית משפט השלום באשדוד, בחופף זה לזה, ובמצטבר למאסר בפועל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, ובקיזוז ימי מעצרו, מיום 26/8/2013 ועד ליום 4/9/2013.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, לרבות ניסיון או סיוע לעבור עבירה מעבירות אלה.

ג. קנס בסך של 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.4.16 ובכל לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ט אדר א' תשע"ו, 09/03/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בא-כוח הנאשם מבקש לעכב את ביצוע גזר הדין ב-45 ימים לצורך הגשת ערעור.

באת-כוח המאשימה מתנגדת למבוקש וזאת לאור היקף העבירות, והמאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגדו, וטוענת כי הנאשם יכול להתחיל לרצות את עונשו ובמקביל יתברר ערעורו.

לאחר ששקלתי את דברי הצדדים, אני מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין עד ליום 10/4/2016, לצורך הגשת ערעור.

ככל שלא יוגש ערעור או ערכאת הערעור לא תאריך את המועד, הנאשם יתייצב בתאריך 10/4/2016 בבית מעצר הדרים עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

הערבויות שהופקדו במסגרת הליכי המעצר יישארו בתוקף וישמשו להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי המאסר.

כמו כן, ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם למשך שנה מהיום.

רשמתי בפניי את הצהרת הנאשם כי אינו מחזיק דרכון.

מזכירות בית-המשפט תשלח עותק החלטה זו למשטרת הגבולות בדחיפות.

ניתנה והודעה היום כ"ט אדר א'
תשע"ו, 09/03/2016 במעמד
הנוכחים.
שירלי דקל נוה , שופטת